

Ins en outs van WAMPEX 2009

De totale lengte van de tocht was dit jaar 29,1km. Het aantal routes bedroeg 41. De langste route was de Hartjesroute met 1950m, de kortste route was de Korte Route (ca. 50m), het langste stuk 'rechtdoor' was de Kleine Meere Route met 1800m.

Hoewel de WAMPEX van 2009 niet als 'moeilijk' de boeken in zal gaan, had toch elke route zijn eigen hindernissen.

Route 1 werd als puzzel bij de start verstrekt. De Rozenkruis werd niet direct door iedereen voorzien, maar gelukkig is men in een team nooit alleen. Letter 1 zat direct bij de buitendeur. Helaas hebben we deze keer verzuimd deze na de start te verwijderen, zodat de groepen bij aankomst aan de finish nog een 2^e kans hadden deze te noteren.

Route 2 was op het startbord geSPAMd en liep via een in onbruik geraakt onderhoudspad naar post A. Letter 2 zat op deze 'slecht onderhouden' route. De eerste grote hindernissen in deze WAMPEX waren hier gesitueerd in de vorm van een touwbrug en het klimnet.

Bij post A werden de routeboekjes verstrekt.

Route 3 leidde via de bestaande fiets- en voetpaden naar een straatnaambordje. Vanaf dat punt moest het begin van de volgende route worden gezocht.

Route 4 was de kleine reflectorroute. Ervaren deelnemers weten dat deze route meestal is uitgezet met 'kleine' reflectoren. Wie langzaam en zorgvuldig met de zaklamp om zich heen scheen, kon de eerste reflector niet missen. Anderen.. hebben langer gezocht. Letter 4 zat in deze route.

Route 5 was een van de twee PC routes en leidde via het nieuwe bedrijventerrein Azeven Noord naar een rotonde aan het eind van het Noordereind. Halverwege deze route moest met de, door de bouwplough gedoopte 'Puntvloten', een oversteek worden gemaakt over de brede watergang die de twee delen van het bedrijven terrein scheidt. Letter 6 bevond zich na de oversteek aan de kant van de weg.

Route 6 was de coördinaatroute. De begincoördinaat klopte met de GPS. De eindcoördinaat (gelukkig? / helaas?) niet. Een aantal groepen belandde door verkeerd uitzetten of verkeerd lopen aan de verkeerde kant van het water en moest omlopen of de opdracht bij post B twee keer uitvoeren om de stempel te halen. Bij post B moest een watergang worden overgestoken met een van de twee bootjes. Hoewel volstrekt gelijkwaardig, lag de 'Loveboat' standaard aan de overkant, de 'Titanic' was altijd bedrijfsklaar.

Route 7 was de videoroute. Behalve dat de afrasteringen in de herfst wat anders waren neergezet dan bij de opname van de route, waren daar geen noemenswaardige problemen. Letter 7 zat in de videoroute.

Route 8 was de kleine kompasroute. Doordat de 'brug' in deze route was verdwenen, klopte de routebeschrijving niet meer en kon men het begin van route 9 niet vinden. Toevallig kwam de organisatie hier achter door een groot aantal dwalende groepen ter plaatse. Lastige bijkomstigheid

was dat veel dolende groepen bij een woning uit kwamen en daar een rondje over het erf deden. Na wat uitleg konden de bewoners er gelukkig om lachen en er was geen schade aangericht. De balk werd vervangen en de route sloot weer.

Route 9 liep over landerijen waar vroeger een autosloperij was gevestigd. Dit bracht ons op het idee om hier een route met slooponderdelen uit te zetten. Met dank aan Autobedrijf Wagenaar kon dit eenvoudige worden gerealiseerd. Letter 9 hing op deze route, vlak voor het punt waar de route afboog, het bos in.

Route 10 was natuurlijk niet 'oeverloos' in de letterlijke zin van het woord, want het grootste deel van deze route liep langs de oever van de Drachtster Compagnonsvaart. Deze route leidde naar post C nabij de Gaswinning aan de Lipomwyk te Ureterp. Hier moest de vaart worden overgestoken met een palletbrug. Hoewel degelijk gemaakt, ontstond er in de derde WAMPEX nacht toch een defect aan de brug, waardoor helaas 2 personen te water gingen.

Route 11 was een relatief eenvoudige doorsteek over 2 maïspercelen. De lengte ervan (350m) maakte het voor sommigen lastig de "W" te vinden. Wie te vroeg op het weggetje kwam kon de "W" niet zien, maar de eerste gekleurde ring wel.

Route 12 was door het grote aantal oversteken een van de meest arbeidsintensieve routes van de hele WAMPEX. Over het algemeen zijn hier geen grote problemen ontstaan en iedereen heeft via de gekleurde ringen de "Z" gevonden. Letter 10 zat in deze route.

Route 13 was een oleaat. In de weken voorafgaand aan de WAMPEX had Staatsbosbeheer netjes alle paden gemaaid, waardoor er geen onderscheid meer kon worden gemaakt in echte paden en onderhoudspaden. Qua vorm klopte de oleaat natuurlijk nog wel, maar we kunnen ons voorstellen dat hier en daar wat discussie is ontstaan.

Route 14 ging door een moerassig bosje waar goed uitgezocht moest worden welke gedeeltes wel of niet te betreden waren. Tegen de verwachtingen in (waarschijnlijk) hing er geen letter op deze route.

Route 15 was de beeldige route. Veel deelnemers hadden wel de plaatjes overgenomen maar niet het nummer van de route maar over het algemeen zijn hier geen problemen ontstaan. Op de kruising met de Scheiding was voor het eerst in de WAMPEX toezicht bij het oversteken door een verkeersregelaar. De route leidde naar post D bij de zandwinplas van de gemeente Marum.

Route 16 werd bij de post verstrekt en dan kon in combinatie met de opdracht het begin van de volgende route worden opgezocht. Deze opdracht was een echte team-opdracht al zag het er niet zo uit. Alleen de groepen die deze opdracht als 'groep' volbrachten konden redelijk vrij blijven van drenkelingen. Per WAMPEX nacht gingen zeker 5 deelnemers hier kopje onder.

Route 17 was uitgezet met GlowSticks. Een route die voor het eerst werd toegepast in 2008: wegens succes geprolongeerd. Geen letters op deze route.

Route 18 was een grote doorsteek van ca. 500m door diverse grote maïspancelen. Secuur lopen was niet echt nodig, want het bedoelde pad vond met toch wel in die richting. Wie afweek naar rechts liep alleen iets om. De route eindigde bij post E.

De bunkers van Trimunt vormden een mooie sfeervolle plek voor een oorlogstafereel. De blaffende honden, de vliegtuiggeluiden en het zoeklicht vormden samen met de spookachtige bunkers voor een spannend sfeertje. De volgende route kon worden gevonden in een van de bunkers.

Route 19 leidde naar een memorie; funderingresten die volledig overwoekerd waren. En vanaf daar konden de Hartjes van route 20 worden gevolgd. Letter 14 zat op deze route, die nagenoeg 2km lang was.

Route 21 leidde het talud van het viaduct in de Postdijk op. Om schade aan het talud te voorkomen was een touw gespannen. De route leidde linksaf over de A7, om dan direct na het viaduct weer via de bossages te vervolgen met route 22; de geel zwarte lintjesroute.

Vanaf de "Z" kon het begin van de Knopenroute worden gevonden in een gegeven richting. Niet iedereen had dat door. Veel groepen eindigden niet bij de "Z" maar volgden het bospadje tot op de weg. Vanaf daar kon de Knopenroute niet worden gevonden. De knopenroute zelf was over het algemeen ook lastig te volgen, ondanks dat er honderden knopen op deze route hingen. Letter 16 hing onderweg en de route eindigde bij een Trompetsteek.

Aanvankelijk was gepland dat vanaf de Trompetsteek de crossbaan zou worden gevolgd om de lengte van de WAMPEX met een kleine halve kilometer in te korten. Bij de proefloop is besloten om toch een post (F) te installeren bij de bunker op het parkeerterrein van de crossbaan. In de eerste plaats om een 'doorsteek' naar de chocopost te kunnen bewerkstelligen en in de tweede plaats om toch de entourage van de crossbaan wat duidelijker in de WAMPEX op te kunnen nemen. Omdat we de routes niet wilden omnummeren (kans op fouten) is route 24 gesplitst in 24a en 24b, zodat Post F gewoon in de routebeschrijving kon worden opgenomen en route 24b overbleef om te worden verstrekt bij de post.

Route 24a hing op het startbord en leidde van de Trompetsteek naar de post. Daar werd met de brancardrace route 24b verstrekt en deze leidde naar memorie 14. Deze memorie bevatte het cijfer "14". Daarna moest "13" worden gezocht. Niet Memorie 13, maar "13". Dat was het nummer van de eerst volgende bocht. Daarna "12" en daarna "11" die op het bord hing als memorie 6.

Route 25 was de memorabele route. Door het laten opzoeken van diverse unieke memories kon een lastig te beschrijven traject worden overbrugd. Leuk was memorie 9 die bepalend was voor de keuze van een pad. Letter 18 zat op dit pad.

Route 26 was de Foolish Flippo. Per kruising of splitsing werden de flippo's vermeld die daar niet van toepassing waren. Er is heel wat afgediscussieerd op de eerste splitsing en nog meer bij de tweede, waar 'terug' uiteindelijk als enige (en juiste) richting overbleef. Letter 19 zat bij de tweede splitsing.

De maanstanden van route 27 waren omgedraaid én omgekeerd. Niet iedereen had door dat de tweede aanwijzing al na ca. 15m na de eerste kwam. Uiteindelijk vond wel iedereen het fietspad. De meeste groepen hadden ook letter 21.

Voor het fietspad begon de striproute met nummer 28. Dit 'rondje trimunterbos' kwam even later dicht bij het beginpunt van de route langs, maar ging vlak daarvoor linksaf. Letter 22 hing op deze route.

Route 29 was de gevreesde Klokkenroute. Een ieder had zich daar dit jaar ter dege op voorbereid en dat was te merken. Slechts een enkeling had niet door dat 12:00uur niet rechtdoor is, maar terug. Daarnaast was de werking van een 24uurs uurwerk nu vermoedelijk beter bekend. Volgend jaar verzinnen we weer wat nieuws.

Bij route 30 was het puzzelen om te zien welke splitsing of kruising bij welk plaatje hoorde. Hoewel de kruisingen maar in detail verschilden, waren ze toch allemaal uniek. Omdat iedereen uiteindelijk post G heeft gevonden gaan we er vanuit dat uiteindelijk iedereen deze route goed heeft opgelost. Letter 23 hing op deze route. Deze route eindigde bij memorie 13.

Het was niet voor niks dat we speciaal de aandacht lieten vestigen op dit bord. Uit een stukje historie, een spoorbaan schema en een kaartje kon de looprichting in route 31 worden bepaald. Volg de spoorbaan in de richting van Drachten. Dat was dus niet het fietspad richting Drachten maar het pad richting Strandheem. Een aantal groepen zijn hier fout gelopen en meldden zich na ruim 2km lopen bij de Chocopost. De organisatie heeft een aantal keren fout-wampies opgehangen langs dit fietspad maar ze bleven niet altijd hangen. De route eindigde via de parkeerterreinen van Partycentrum Strandheem bij post G. Letter 28 hing bij deze opracht.

Route 32 was in delen opgehangen bij de opstellingen in het water en leidde met de klok mee (ruimende wind) om het water. Enkele groepen deden dit fout, en liepen uiteindelijk zover uit de richting dat ze door de taxibus moesten worden opgehaald.

Wie deze route goed liep, wat overigens eenvoudig was, kon na het verlaten van Strandheem de nóg eenvoudiger Chocoroute (33) volgen. Er was nog enige discussie of het nu wel om de letterlijke tekst "CHOCOROUTE" ging, maar in principe hing de letterlijke tekst er, al hingen de letters wat ver uit elkaar. Omdat de route nogal lang was hadden we aan de 10 letters niet genoeg, vandaar dat er enige extra kentekenplaatjes als steun tussen waren gehangen. De route eindigde vanzelfsprekend bij de chocopost, post H. Wie het Gronnens Laid kon zingen, individueel of als groep, kreeg een Frysk Dumke aangeboden. Er is heel wat afgezongen in de Chocotent, ook de chocopoes zullen we niet snel vergeten.

Route 34 was eenvoudig als men het systeem eenmaal doorhad. Eén zin kwam twee keer voor in het lied, en daarom moest ook twee keer dezelfde kompasstand (222°) worden gevolgd. De meesten hadden dit snel door. Bij deze tweede keer 222° zat letter 27. De route eindigde bij post I, op de Scheiding, met het bordje 'Wolkom yn Fryslân'.

Ook op terugweg over de Scheiding werd de oversteek begeleid door een verkeersregelaar. Route 35 was vanwege het provinciegrens-thema uitgezet met de rode Pompeblêden (uit de Friese vlag) en liep tot voor een bouwland.

Wie in route 37 niet secuur doorstak over het bouwland kwam (bij afwijking naar rechts) bij het verkeerde 'Hunebed' uit. Veel groepen zagen dit aan voor memorie 16. Op de tweede en derde avond is hier een fout-wampie opgehangen om te voorkomen dat de bewoners van het terrein teveel last zouden krijgen van ronddolende groepen. Hoewel het vervolg van de route via een 'klinkerweg' moest geschieden bleven veel groepen het toch vanaf dat punt proberen. Na het volgen van de klinkerweg, het volgen van reflectoren, het doorsteken van een weiland en het vervolgen via een asfaltweg kon het begin van de volgende route worden gevonden.

Route 38 was uitgezet met de Europese logo's van kentekenplaten. Deze route leidde door een paar weilandjes en wat bossages en eindigde op De Feart van Drachtstercompagnie. Eigenlijk was de Europese route het begin van 'recht toe, recht aan naar huis'.

Route 39 was nieuw, of in ieder geval... de manier van sorteren was nieuw omdat er deze keer speelkaarten in de juiste volgorde moesten worden gelegd. De zinnen in de route waren zodanig geknipt dat de volgorde niet uit de tekst opgemaakt kon worden. Via de Steffensreed een maïspaneel en De Dammen kon de "Z" worden gevonden, de laatste door ons aangebrachte aanwijzing in het terrein.

Route 40 was nagenoeg 2km rechtdoor langs een wijk uit de verveningstijd: de Kleine Meere. Het woord 'Klein' was dus niet van toepassing op de route, maar was de naam van het water. Het was de kortste weg naar huis, toch werd deze voorlaatste route als lang ervaren. De veel besproken 'lantaarnpaal in de verte' die maar niet dichterbij kwam...

Eenmaal op de asfaltweg was de finish dichtbij en via route 41 leidde de route door de tunnel naar de Noorderdwarsvaart naar memorie 1, waar de 'cirkel' van de route sloot. De finish was dan snel gevonden.

Een bijzonder geslaagde uitvoering van de WAMPEX, met weer heel verschillende omstandigheden. De toestand van het terrein kon verdeeld over de 3 edities worden aangemerkt als droog – natter – natst. Met name bij de laatste edities waren er veel uitvallers door de omstandigheden in het terrein, in combinatie met de lengte van de tocht.

De volgende WAMPEX hopen we weer gewoon (maximaal) rond de 25km te maken.

Ik dank vanaf deze plek alle landeigenaren, overheden, mijn medebestuurders en vrijwilligers die het weer mogelijk hebben gemaakt dit evenement te organiseren. Inmiddels zijn wij al weer bezig met de WAMPEX-en van 2010 en 2011.

Hendrik Jan Kiers
voorzitter
(december 2009)